

PROGRAMSKO – VOLILNA KONFERENCA ZKS LJUBLJANA BEŽIGRAD

Iz uvodne besede Mihe Košaka

»Današnja konferenca,« je dejal uvodoma MIHA KOŠAK, »poteka prav leto dni po 16. plenumu CK ZKJ, ki je zaključil široko javno razpravo o idejni in akcijski enotnosti v ZKJ in zavezal komuniste za idejno bolj usklajeno predvsem pa akcijsko usmerjeno delovanje.« Zato je skušal v uvodu v razpravo o delu in uspehih zveze komunistov Bežigrada vsaj delno odgovoriti, kot je dejal sam, kako in s kakšnimi uspehi so se bežigradski komunisti sprijemali z nalogami in kaj so dosegli.

V minulem obdobju je bila v ospredju predvsem naloga povečanja proizvodnje in izvoza ter deviznega priliva v celoti, kakor tudi stabiliziranje dobrih gospodarskih rezultatov iz leta 1984, nadaljnja utrditev kvalitetnih dejavnikov proizvodnje, razbremenitev gospodarstva ter povečanje njegovega deleža pri razporeditvi dohodka in krepitve njegove akumulativne sposobnosti. Inflacija je bila ocenjena kot najresnejša ovira v prizadevanjih za mobilizacijo ustvarjalnosti, inovativnosti in gospodarjenja z družbenimi sredstvi, saj omogoča in poglablja socialne razlike, ki ne temelje na delu in rezultatih dela, in je zato najbolj neustaven pojav. Nadaljnja akcijska usmeritev, ki so jo po 16. plenumu CK ZKJ vnesli med svoje programske usmeritve tudi bežigradski komunisti, so bila prizadevanja za hitrejšo zaposlovanje mladih in aktivnejše reševanje drugih vprašanj, ki so bistvenega pomena za njihovo na-

daljnje življenje, družbeni položaj in vzgojo.

Kljub mnogim slabostim in zaostajanjem v doseganju zelenih ciljev, lahko v globalu le ugotovimo, kot je ocenil Miha Košak, da dosegamo nekatere vzpodbudne rezultate, predvsem v gospodarstvu. Ti dobri rezultati pa dokazujejo tudi pravilnost naše ocene, kot je dejal predsednik, da obstojajo v bežigradskem gospodarstvu še velike notranje rezerve v proizvodni moči dela, v boljši izrabi obstoječih zmogljivosti, v dohodkovnem povezovanju, v hitrejšem vključevanju v notranjo in mednarodno delitev dela, v izobraževanju in znanju, znanstvenem, raziskovalnem in inovativnem delu. Aktivizacija teh sil pa je možna, kot je dejal Miha Košak, samo ob sočasnem razvijanju samoupravnih družbenoekonomskih odnosov in krepitvi samoupravnega položaja delavcev kot stvarnih upravljalcev družbenih sredstev. V praksi se namreč stalno potrjuje dejstvo, da ne glede na takšne ali drugačne pogoje gospodarjenja in spremembe v gospodarskem sistemu, boljše gospodarske rezultate dosegajo delovne in družbene organizacije, v katerih so delo samoupravnih organov, samoupravnih odnosov, delu družbenopolitičnih organizacij in zveze komunistov najbolj razvito in uspešno. Seveda pa čakajo tudi v prihodnje prav vse komuniste in druge subjektivne socialistične sile, številne neposredne naloge predvsem pri ureditvi in izvedbi protinflacijskega programa in dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije, kjer do zdaj nismo bili dovolj zavzeti in učinkoviti. Njegovo neizvajanje povzroča namreč tudi med delovnimi ljudmi in občani naše občine nezadovoljstvo, slabo vpliva na gospodarsko, družbeno in politično življenje. V sedanjih pogojih inflacije ni dovolj vzpodbude za večje uveljavljanje kakovostnih dejavnikov proizvodnje pa tudi premalo vzpodbud za uspešno in učinkovito delo in upravljanje. Namesto tega se marsikje razvija špekulacija na račun drugih in urejanje problemov v svoji OZD z ustvarjanjem dohodka brez dela (z zvišanjem cen in podobno). Takšno ravnanje je zgolj prehodno in na videz v

interesu posamezne OZD, nikakor pa ne v družbenem interesu in ga komunisti zato ne bi smeli podpirati. Prav tu se bomo morali odpreti oportunistu in kritično nastopiti tudi v primeru, ko takšen način ustvarjanja dohodka zadeva »našo« organizacijo združenega dela in ko tak način predlaga sicer »samoupravljanje« naklonjena vodstvena struktura z OZD, je dejal Miha Košak.

V nadaljevanju je med drugim poudaril, da se odkritost in kritična obravnava razmer v OZD in drugih skupnostih, ki je bila značilna za obdobje po 13. seji CK ZKJ, ni ohranila do danes na takšni višini. Komunisti so bili ponekod idejno in akcijsko prešibki, da bi se uspešno spopadali s problemi svojega okolja, CK ZKS Bežigrad pa tudi ni našel vedno ustreznih metod in oblik, da jim pri tem pomaga. Reči pa moramo, da vsi skupaj vse prevečkrat iščemo rešitve in pomoč v avtoritativnem poseganju, v opiranju na vodstvene organe v organizacijah združenega dela in državne organe. Delovanje s pozicij oblasti pa bistveno zožuje možnosti in sposobnosti zveze komunistov, da ustvarjalno vpliva v organih samoupravljanja, mobilizira ljudi za družbeno akcijo in razvija njihovo

ustvarjalno pobudo. Večja integracija zveze komunistov v samoupravni delegatski sistem ter vzpostavljanje in razvijanje demokratičnih vezi z vsemi socialističnimi silami v družbi je temeljna smer in vsebina izboljšanja našega dela v naslednjem obdobju. S takšnim načinom bi prav gotovo zmanjšali tudi konfliktno situacijo v organizacijah združenega dela. Za takšno vlogo in odgovornost pa se moramo komunisti, kot je dejal Miha Košak, tudi primerno usposobiti. V osnovnih organizacijah moramo, kot piše tudi v osnutku resolucije za 10. kongres ZKS, dosledneje razvijati svojo sposobnost in odgovornost, da na temelju idejnopolitičnih opredelitev, sprejetih v ZK, iz celote družbenega razvoja spoznamo tisto, kar je bistvenega pomena za ustavno vlogo in položaj delavcev in občanov.

V razdobju, ki je pred nami, čakajo zato zveze komunistov Jugoslavije v celoti in vsakega komunističnega velike in odgovorne naloge. Pogoj, da jih izpolnimo, je enotnost naših vrst. Smotri in ideje, ki smo jih zapisali v svoj program, so vodniki našega boja, dolžnost in čast revolucionarnega življenja slehernega slovenskega in jugoslovanskega komunističnega, je končal Miha Košak.

Skupščine krajevnih združenj ZB NOV in vojaških vojnih invalidov

Borčevske krajevne organizacije in vojaških vojnih invalidov so opravile svoje redne štiriletnje volilno-programске skupščine v času od 11. decembra 1985 do 17. januarja 1986. Na teh skupščinah so izvolili svoje krajevne in nadzorne odbore, delegate za občinsko volilno skupščino in občinski odbor ZB NOV, po ključu, ki ga je občinski odbor sprejel v oktobru lani. Tako bo občinski odbor imel 39 članov, občinska skupščina ZB NOV pa 52 delegatov. Udeležba na skupščinah je bila nadpovprečna, razprave

na njih pa življenjske, dovolj objektivne in kritične. Povsod pa je bila izražena pripravljenost za skupne akcije in sodelovanje borcev z drugimi subjekti v okviru fronte socialističnih sil pri razreševanju vprašanj, ki so pomembna za delo in življenje krajanov v krajevnih skupnostih. Potdili so tudi vse predlagane spremembe statutarnega sklepa, ki ga bo sprejela volilna programska skupščina občinske borčevske organizacije, ki bo predvidoma v mesecu marcu.

D. R.

IZ RAZPRAVE

Reševanje konkretnih problemov in večja osebna odgovornost bodo v vrste komunistov pritegnili tudi mladino

Iz razprave na programsko-volilni konferenci ZKS Ljubljana-Bežigrad, ki je potekala v dveh skupinah (s poudarkom na uresničevanju dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije, izvajanju razvojnih ciljev z usmeritvijo na lastne sile ter s poudarkom na razvijanju delovanja socialističnega sistema samoupravljanja, kadrovske in idejne krepitvi ZK) povzemamo nekaj misli delegatov in gostov.

BRANKO DROBNAK, podpredsednik bežigradskega izvršnega sveta, je razpravljal o prestrukturiranju bežigradskega gospodarstva z vidika načel dolgoročnega programa stabilizacije ter dolgoročnega plana Ljubljana 2.000 Med drugim je opozoril, da v občini izstopajo po svojih rezultatih dobre delovne organizacije, na drugi strani pa raste tudi število tistih, ki so zaradi takšnih ali drugačnih razlogov na meji dohodkovne uspešnosti in rentabilnosti. Zato bi morali tudi komunisti temeljito presoditi, po kakšni metodologiji naj v bodoče pristopijo k reševanju problemov teh delovnih organizacij. Nekatere subjekte bi bilo treba namreč ukiniti ali jih združiti z drugimi, bolj uspešnimi. Prestrukturiranje gospodarstva pomeni tudi, da slabi subjekt ustvari pogoje in prostor za nastajanje novih, uspešnejših.

KAROLINA ŠIMENC, VVO Ciciban, je opozorila na pereč problem svoje delovne organizacije, ki je morala zaradi premajhnega števila predšolskih otrok v minulem letu zapreti in ustaviti delovanje

OCENA

Volilne konference KO ZRVS so opravljene

Priprave za volilne konference v krajevnih organizacijah so se pričele že v januarjem 1985, ko je bilo poslano vsem predsednikom KO ZRVS navodilo z obrazci o pristopu za evidentiranje možnih kandidatov za vodstva v organih ZRVS v mandatu 1986-1990. Vodstva KO ZRVS so se v tem različno angažirala. Mnogo je bilo organizacij, ki so že do sredine 1985 posredovale imena evidentiranih kandidatov za ključne funkcije v KO ZRVS. Bile pa so tudi takšne, ki do zadnjega niso posredovale teh podatkov, kar dokazuje, da so se slabo angažirale v celotnem procesu evidentiranja. Organizacija konferenc je bila v nekaterih sredinah popolna, saj so napravili vse za čimboljšo udeležbo, kvalitetno vsebino in izvedbo konferenc. Na nekih konferencah so uvodoma posredovali prisotnim predavanjem na temo iz rednega programa 85/86, kar je vse-kakor vplivalo tudi na udeležbo.

Udeležba članstva na konferencah ni zadovoljiva. Le v organizacijah, kjer so se polno angažirali beležijo nekaj nad 50% udeležbo, povsod drugje pa pod 50%, zelo skromno. Edini svetli primer po udeležbi je zopet KO ZRVS Beričevo-Dol-Šentjakob, kjer je bilo skoraj 100% udeležba. Ne glede na številčnost udeležbe je bila razprava povsod prisotna in kritična.

Na koncu naj še omenimo, da so v 14 KO ZRVS izvolili nove predsednike, v 10 KO ZRVS pa so izvoljeni prejšnji predsedniki.

DUŠAN REBOLJ

KOMUNISTI O INOVATORSTVU

Kdor ne tvega, ne pridobi

Poleg priprav na programsko-volilno konferenco občinske organizacije ZKS in obravnave osnutka resolucije za 10. kongres Zveze komunistov Slovenije ter osnutka Statuta ZKS, ki so jih obravnavali na občinskem komiteju v začetku februarja, so komunisti na predhodnem predsedstvu največ pozornosti posvetili akcijskemu programu za krepitve in uveljavljanje inovacijske dejavnosti za Bežigradom. Program, ki so ga člani predsedstva sprejeli, je nastajal poldruho leto, njegovi sestavljalci (posebna skupina pri predsedstvu OK ZKS) pa so sledili tudi ciljem, sklepom in izhodiščem, ki so jih sredi lanskega januarja sprejeli člani Centralnega komiteja ZKS na problemski konferenci o inovacijski dejavnosti. Gre preprosto za željo in potrebo, ki je že dolgo znana, a še ne uveljavljena, naj bi inovacijska dejavnost postala množično gibanje.

Veliko je ovir, ki danes v praksi postavljajo inovacijam nepremagljive plotove. Akcijski program omenja predvsem številne nejasnosti glede višine nagrade za predlagane inovacije, dvomi, kdaj naj inovator nagrado prejme (takoj ali šele, ko se inovacija potrdi na trgu z večjim izkupičkom), odklonilen odnos okolja, tako s strani sodelavcev kot s strani strokovnih služb. Še kako resnične pa so tudi ovire, ki so jih v razpravi navedli člani predsedstva! Gre predvsem za nevoščljivost, za prispevke, ki jih morajo plačati tudi inovatorji ali pa delovne organizacije iz nagrad, te pa so še v pokojninsko osnovno ne štejejo. Skratka, znanje v združenem delu še vedno nima svoje prave cene. Zato bi morale tudi naloge, zapisane v akcijskem programu, predvideti konkretne stimulative ukrepe za pospeševanje inovativne dejavnosti, tako na nivoju delovnih organizacij kot v občini. To je bila tudi edina kritična pripomba, ki so jo na predsedstvu izrekli o akcijskem programu njegovi člani, sicer pa so ga pohvalili.

Sedaj ostaja seveda velika naloga komunistom v osnovnih organizacijah v združenem delu, da preko sindikalnih organizacij in delavskih svetov izpeljejo začetne naloge. Teh pa ni malo. V večini delovnih kolektivov naj bi sprejeli samoupravne akte o inventivni dejavnosti, oblikovali inovacijske krožke ter izumiteljem tudi strokovno predvsem pa materialno pomagali. Izvršni svet občine naj bi stanje in razvoj inovativne dejavnosti po združenem delu spremljal pogosteje kot doslej, najmanj enkrat letno, pri imenovanju in ponovnem imenovanju direktorjev pa naj bi kot element v celotni oceni ustreznosti kandidatov upoštevali tudi njihovo zavzemanje za razvoj inovativne dejavnosti. Naloga sindikata je opredeljena predvsem kot spodbujanje, usmerjanje in mobilizacija ter ustvarjanje ustreznega razpoloženja v delovnih sredinah, ki bo naklonjeno inovatorstvu. Seveda enotnega recepta za vse ni. Program vsebuje le osnovna izhodišča, konkretne naloge pa bodo narekovala potrebe v združenem delu. Tam bo tekla tudi razprava o akcijskem programu, ki naj bi se zaključila na aprilskem zasedanju zborov bežigradske občinske skupščine.

Zgolj z agitacijo in programi pa se, kot so ugotovili tudi na predsedstvu občinskega komiteja ZKS, stvari ne bodo obrnile. Prevladati bodo morale ekonomske (denarne) spodbude, predvsem pa spoznanje, da predstavlja vsaka naložba v inovaciji tudi tveganje. A kdor ne tvega, nič ne pridobi.

VIDA PETROVČIČ

VIDA PETROVČIČ